

ZARZĄDZENIE NR 2763/2024
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
Z DNIA 18 października 2024 r.

**w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały
Rady Miasta Krakowa w sprawie nazwy ulicy**

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465) zarządza się, co następuje:

§ 1. Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie nazwy ulicy.

§ 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta Krakowa.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

z up. PREZYDENTA MIASTA

Stanisław Mazur

Zastępca Prezydenta Miasta Krakowa

druk nr

projekt Prezydenta Miasta Krakowa

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA KRAKOWA

z dnia

w sprawie nazwy ulicy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465) uchwała się, co następuje:

§ 1. Nadaje się nazwę ul. Władysława Kłosińskiego dla drogi położonej w Dzielnicy II Grzegórzki, łączącej ul. płk. Francesco Nullo z ul. Cystersów, działki nr: 410/22, 410/24, obręb 5 jednostka ewidencyjna Śródmieście.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

z up. PREZYDENTA MIASTA

Stanisław Mazur

Zastępca Prezydenta Miasta Krakowa

Uzasadnienie

Z wnioskiem o nazwanie imieniem Władysława Kłosińskiego, drogi zlokalizowanej na terenie Dzielnicy II Grzegórzki, wystąpiło Małopolskie Centrum Edukacji „MEC”. Propozycja ta uzyskała pozytywne opinie: Rady Dzielnicy II Grzegórzki uchwała nr X/128/2024 Rady Dzielnicy II Grzegórzki z dnia 28 sierpnia 2024 r., Zespołu ds. Nazewnictwa Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa posiedzenie w dniu 27 sierpnia 2024 r. oraz Instytutu Pamięci Narodowej pismo znak BUWKr-913-48(12)/23 z dnia 17 stycznia 2024 r. Nadanie zaproponowanej nazwy dla bezimiennej dotychczas drogi zapewni godne uczczenie postaci Władysława Kłosińskiego.

Uchwała nie spowoduje wzrostu wydatków na funkcjonowanie Urzędu Miasta Krakowa. Realizacja uchwały nie wymaga zwiększenia zatrudnienia, a także nie będzie powodować w przyszłości dodatkowych kosztów niż ponoszone przed jej wprowadzeniem.

Władysław Kłosiński (ur. 8 czerwca 1880 r. w Tarnowie, zm. 22 maja 1952 r. w Krakowie) – polski pedagog, autor elementarzy, podręczników nauczania początkowego i podręczników dla pedagogów, profesor pedagogiki oraz gry na skrzypcach. Po czteroletniej szkole powszechnej, czteroletniej szkole realnej oraz kursie przygotowawczym został przyjęty do seminarium nauczycielskiego w Krakowie, które ukończył w 1901 r. Następnie zatrudniony był w kilku krakowskich szkołach powszechnych. Równocześnie, w latach 1898-1904, kontynuował naukę w Krakowskim Konserwatorium Muzycznym ze specjalnością gry na skrzypcach i śpiewu. Konserwatorium to ukończył z oceną bardzo dobrą. W 1906 r. w Pradze zdał państwowy egzamin, uprawniający do nauczania muzyki. W 1912 r. jako ekstern zdał maturę gimnazjalną (przed komisją IV Gimnazjum Humanistycznego w Krakowie). W tym samym roku rozpoczął studia pedagogiczne na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, które przerwał, ponieważ zapisał się na Uniwersytet Karola w Pradze i korzystał jako słuchacz z wykładów pedagogicznych, psychologicznych i muzykologicznych. W 1913 roku został profesorem w prywatnym koedukacyjnym gimnazjum w Zakopanem. Powróciwszy do Krakowa, uzyskał w 1917 r. absolutorium na Uniwersytecie Jagiellońskim. W latach 1912-1918 doskonalił sztukę gry na skrzypcach w Wiedniu i w Pradze, czego efektem było zatrudnienie w Krakowskim Konserwatorium Muzycznym na stanowisku profesora gry na skrzypcach. W 1919 r. decyzją Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego został skierowany do Zamościa celem współtworzenia tamtejszego seminarium nauczycielskiego. Jako jego profesor uczył pedagogiki, metodyki nauczania, śpiewu, gry na skrzypcach oraz, jako metodyk, prowadził lekcje pokazowe z klasami pierwszymi. W 1921 r. objął posadę profesora w Szkole Ćwiczeń przy Państwowym Męskim Seminarium Nauczycielskim im. Grzegorza Piramowicza w Krakowie. Po likwidacji Seminarium w 1936 r., kontynuował pracę w Szkole Ćwiczeń przy nowo powstałym Pedagogium jako metodyk i prowadził lekcje pokazowe z klasami pierwszymi. Po zamknięciu szkolnictwa wyższego przez władze okupacyjne w 1939 r., podjął pracę w Szkole Podstawowej im. Karola Chodkiewicza przy ul. Żółkiewskiego na krakowskich Grzegórkach. Udzielał się aktywnie w tajnym nauczaniu. W 1940 roku opatentował przyrząd do nauki rachunków. W 1943 r. przeszedł na emeryturę, ale po wojnie nauczał jeszcze w Liceum Pedagogicznym w Krakowie. Zmarł 22 maja 1952 r. w krakowskim Szpitalu Bonifratrów. Został pochowany na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie. Władysław Kłosiński kładł duży nacisk na osobiste walory charakteru nauczyciela. Twierdził, że dzieci wrodzoną intuicją odrzuca nauki i wychowanie od

osoby, która sama głośzonych cnót nie posiada. Ponadto uważał, że pedagog nie może czekać posągowo na pytania od dzieci, ale powinien przejawiać w kontaktach z nimi aktywność. W szerszym sensie o roli pedagogów wyraził się: „Nauczyciel Polak ma pamiętać o tem, że im więcej nasz Naród będzie miał inteligentnych, świadomych celu, gorliwych, pracowitych nauczycieli – wychowawców, takich artystów, twórców, rzeźbiarzy duszy dziecka, tem pewniej będzie Naród wywiedziony z ciemnoty i upadku, a tem samem będzie mieć zapewnioną szczęśliwą przyszłość”. /Życiorys na podstawie Wikipedia 13.04.2023 r./.